

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2021, declarat de avocata Lucia Maier, în numele inculpatului

Talmaci Igor XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>19.11.2020 - 09.12.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>11.01.2021 - 07.09.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>02.12.2021 - 08.12.2021.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 09 decembrie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, s-a hotărât: „*Talmaci Igor Petru se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.*

În conformitate cu art. 55 Cod penal, Talmaci Igor se liberează de răspundere penală, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal cu atragerea acestuia la răspundere contravențională.

Procesul penal în cauza penală privind învinuirea lui Talmaci Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal încetează.

Talmaci Igor se atrage la răspundere contravențională și i se aplicată sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 100 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 5000 lei”.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 11.940 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 04 august 2020, aproximativ ora 11.00, inculpatul Talmaci I., în timp ce se afla pe adresa XXXXXX, XXXXXX XXX, ap. XX, în urma unui conflict apărut, manifestând un comportament agresiv, a agresat-o fizic pe concubina sa, Țurcan N., aplicându-i trei lovituri cu cuțitul în regiunea feței, prin care i-a cauzat, potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 202002D1481 din 19.08.2020, edem posttraumatic la nivelul țesuturilor moi ale feței; plagă contuză în regiunea jugală pe stânga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur; plagă tăiată în regiunea frontală, plagă tăiată în regiunea genială pe dreapta, plagă regiunea temporo-maxilare, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect ascuțit. Leziunile corporale constatate și enumerate au fost produse posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară. În momentul cauzării leziunilor corporale constatate s-a acționat cu o putere suficientă pentru învingerea rezistenței anatomice a țesuturilor moi afectate. Ținând cont de numărul leziunilor corporale constatate se admite că s-a acționat traumatic asupra corpului cel puțin de patru ori. Regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale constatate sunt accesibile pentru mâna proprie, însă nu sunt caracteristice pentru autoprovocare. Ținând cont de circumstanțele cazului, localizarea anatomică și aspectul morfologic al leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii corpului din poziție verticală, se exclude.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale și a sănătății.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vinovăția și probele administrate, solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, potrivit tranzacției de împăcare, la 13.08.2020 Talmaci I. a despăgubit-o pe Țurcan N. cu suma de 3000 euro, ce constituie prejudiciu moral și material cauzat în urma comiterii infracțiunii. Țurcan N. nu mai are careva pretenții de ordin material sau moral față de Talmaci I., sau de orice altă natură și îl iartă pentru cele săvârșite. Talmaci I. se obligă, în caz de necesitate a intervenției chirurgicale estetice pentru înlăturarea leziunilor de pe fața lui Țurcan N., să compenseze cheltuielile suportate, în condițiile în care acestea să fie cheltuieli necesare și reale.

Astfel, în speță sunt întrunite condițiile cumulative, stabilite de art. 55 Cod penal și în privința lui Talmaci I. este posibilă liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod penal, deoarece corectarea și reeducarea lui poate avea loc prin aplicarea unei amenzi contravenționale.

Or, caracteristica și comportamentul postinfracțional al inculpatului denotă conștientizarea celor comise, fiind stabilit că acesta a recunoscut din start vina, s-a căit sincer de cele comise, are o vârstă fragedă, iar aplicarea răspunderii penale în cazul de față ar fi neechitabilă.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Ana Drozdov, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în

baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal la 126 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Apelanta a invocat că instanța de fond a omis faptul existenței circumstanței agravante prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. e) Cod penal - săvârșirea infracțiunii cu bună-știință împotriva unui minor.

Or, inculpatul a confirmat că cunoștea cu certitudine vârsta părții vătămate, care la momentul săvârșirii infracțiunii avea 17 ani.

Această agravantă nu permite aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal în speță, deoarece faptul că inculpatul a comis infracțiunea asupra unui minor cu bună-știință care se află în stare de neputință de a se apăra, denotă un grad de pericolozitate sporit al acestuia, o cruzime deosebită, prezența unor calități morale, ce necesită aplicarea unei pedepse mai aspre, iar legiuitorul presupune în asemenea cazuri doar infracțiuni intenționate, când inculpatul știa cu certitudine că victima nu a atins vârsta de 18 ani.

Astfel, inculpatului urmează a-i fi aplicată exclusiv pedeapsa penală, doar aceasta fiind în măsură să atingă efectul scontat al scopului legii penale.

Totodată, prima instanță nu a reținut metoda, și anume, obiectul cu care inculpatul a comis infracțiunea incriminată, acesta aplicând patru lovituri cu cuțitul.

Multitudinea de lovituri aplicate cu cuțitul de către inculpat pe fața părții vătămate demonstrează gradul de pericolozitate sporit al acestuia, o cruzime deosebită, prezența unor calități morale, ce necesită aplicarea unei pedepse mai aspre.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2021, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Talmaci Igor a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la 1 an închisoare.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, potrivit art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea pedepsei penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Însă, prima instanță neîntemeiat l-a liberat pe Talmaci I. de răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, în baza art. 55 Cod penal, cu atragerea la răspundere contravențională, iar sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 100 unități convenționale, ce constituie 5000 lei este insuficientă pentru conștientizarea caracterului criminal al faptei și corectarea inculpatului în vederea neadmiterii pe viitor a altor fapte penale.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și inculpatului, care a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Astfel, la stabilirea pedepsei, se va ține cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin mai gravă, precum și de valența valorilor sociale lezate, de

personalitatea inculpatului, că acesta a recunoscut vina în cele incriminate, s-a căit sincer de cele comise, anterior nu a fost tras la răspundere penală sau contravențională, a comis infracțiunea cu bună-știință asupra unui minor, a reparat părții vătămate în totalitate prejudiciul moral și material cauzat în urma comiterii infracțiunii.

Infracțiunea prevăzută la art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani, iar în corespundere cu prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea. Deci, noile limite cu care trebuie să opereze instanța sunt de la 3 luni la 2 ani închisoare, inculpatului urmând a-i fi aplicată pedeapsa de 1 an închisoare.

Or, în raport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolare de societate, fiind echitabilă și corectă aplicarea unei pedepse cu închisoarea, scopul pedepsei penale fiind posibil de atins prin suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune, conform art. 90 Cod penal, acordându-i inculpatului șansa de a-și corecta comportamentul în sensul respectării legii penale.

5. Avocata Lucia Maier declară recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenta invocă că în circumstanțele în care instanța de apel a admis apelul acuzării, urma să recunoască inculpatul vinovat și să-i stabilească pedeapsa sub formă de 126 ore muncă neremunerată în folosul comunității, după cum a solicitat procurorul. Mai mult, și în instanța de fond, acuzarea a ajuns la concluzia că pentru fapta comisă, în privința inculpatului va fi echitabilă aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate.

Însă, instanța de apel, fără careva argumente plauzibile, greșit a criticat concluziile că corectarea inculpatului poate avea loc fără a fi supus răspunderii penale.

Or, în speță au fost întrunite condițiile cumulative prevăzute la art. 55 Cod penal, fiind corectă soluția instanței de fond, pedeapsa aplicată prin sentință fiind deja executată integral de către inculpat.

Totodată, potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite cu care urma să opereze instanța la stabilirea pedepsei constituie limita minimă - 3 luni, iar limita maximă - 2 ani închisoare.

Deci, instanța de apel, stabilind pedeapsa conform art. 7, 61, 75 Cod penal, pripit și prematur a concluzionat că inculpatului urmează a-i fi aplicată pedeapsa cu închisoare și nu a ținut cont de noile limite cu care trebuia să opereze, în corespundere cu prescripțiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În același timp, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de Curtea Supremă de Justiție.

Instanța de apel nu și-a argumentat pe deplin decizia de aplicare a pedepsei inculpatului, ce a dus la lezarea dreptului persoanei la un proces echitabil.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 16) Cod de procedură penală că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale,

norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleași norme date anterior de Curtea Supremă de Justiție.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 16) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, când norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleași norme date anterior de Curtea Supremă de Justiție.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina și a recuperat prejudiciul cauzat, nu are antecedente penale, dar a comis o infracțiune mai puțin gravă, cu bună-știință asupra unui minor, aplicându-i intenționat mai multe lovituri cu cuțitul peste față, ce denotă un grad de pericolozitate sporit, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de recurentă, menținerea sentinței ar reprezenta o soluție de pedeapsă prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării

inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Este și de remarcat că recursul, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale (*pct. 4., 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 55 alin. (1) Cod penal, 27, 101, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, persoana *poate* fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4-5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Pe lângă aceasta, cu referire la temeiul recurenței prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală că, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de Curtea Supremă de Justiție (*pct. 5. din decizie*), se reține că aplicarea prevederilor art. 55, 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, în cauza de pe rol în mod diferit de alte cauze penale, nu constituie în sine o eroare de drept, ci prezintă o procedură de drept, expres prevăzută în dispozițiile normelor nominalizate, de individualizare a pedepsei aplicate inculpaților de către instanța de judecată în fiecare caz aparte.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că a adoptat o hotărâre care conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, că norma de drept aplicată în hotărârea atacată nu contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Lucia Maier, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2021, în privința inculpatului Talmaci Igor XXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 14 ianuarie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico